

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Звірства окупантів Розстріляна мрія:
історія однієї сім'ї

▶ СТОР. 6

Здорове дитинство

Оновили меню і простір шкільних їдалень

▶ СТОР. 7

Пам'ять

Злочин без каяття

▶ СТОР. 8

№ 42 (8321)

П'ЯТНИЦЯ, 1 БЕРЕЗНЯ 2024 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Підтримка нашої країни — серед пріоритетів головування Чехії у «Вишеградській четвірці»

Підсумок саміту:
всі мають бути готові захищати свій суверенітет

Війна росії проти України є спробою знищити не лише незалежність нашої держави, а й загалом міжнародний порядок. Тому сьогодні всі у Європі мають бути готові захищати свій суверенітет. І Україна пропонує спільну роботу й копродукцію у сфері оборони. Про це заявив Президент Володимир Зеленський за результатами саміту «Україна — Південно-Східна Європа» в Тирані. ▶ СТОР. 5

Рада ЄС схвалила виділення Україні 50 млрд євро

Рада Європейського Союзу схвалила започаткування Інструменту Ukraine Facility загальним обсягом 50 млрд євро на 2024—2027 роки. Як уточнює Міністерство фінансів України, Ukraine Facility — це унікальний інструмент з підтримки економічного розвитку та відновлення України на її шляху вступу до ЄС. У межах інструменту надаватиметься безпрецедентна передбачувана підтримка на основі спільно узгоджених планів і пріоритетів Урядом України та Європейською Комісією. Також у межах Інструменту діє механізм перехідного фінансування (Bridge financing), що після підписання відповідних міжнародних договорів відкриє шлях до отримання необхідного фінансування у коротший термін до початку дії Facility. Підписання Кредитної Угоди та Меморандуму очікується на початку березня.

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук розпочав робочий візит до Чеської Республіки із зустрічі з Головою Сенату Парламенту Чеської Республіки Мілошем Вистрчілом та Головою Палати депутатів Парламенту Чеської Республіки Маркетою Пекаровою Адамовою. ▶ СТОР. 2

В ООН укотре нагадали росії про злочини в Криму

Задokumentовані Моніторинговою місією ООН з прав людини в Україні упродовж десяти років факти кричущих злочинів російської окупаційної влади в Криму проти жителів окупованого півострова, зокрема, українців та кримських татар, укотре підтверджують нехтування росією своїми міжнародно-правовими зобов'язаннями в порушення Статуту ООН, міжнародного права, прав людини та міжнародного гуманітарного права. Про це йдеться у коментарі Міністерства закордонних справ України щодо оприлюдненої доповіді. ▶ СТОР. 5

ФРОНТ

Вести важкі бої і створювати багаточисельну оборону

За даними Генштабу ЗСУ (на 29.02), протягом доби на фронті відбулося 99 бойових зіткнень. Тільки на Новопапівському напрямку Сили оборони відбили 38 атак. «Ворог продовжує активні наступальні дії на багатьох напрямках лінії фронту. Особливо напружена ситуація на Авдіївському та Запорізькому напрямках, де російські штурмові підрозділи намагаються прорвати оборону наших військ і захопити населені пункти Тоненьке, Орлівка, Семівка, Бердичі, Красногорівка», — зазначив Головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський. Він додав, що у районах Вербоного та Роботиного тривають жорсткі бої. Там противник намагається повернути контроль. ▶ СТОР. 8

ПОДІЯ

«Бурштиновий» аукціон приніс до держбюджету 3,5 мільйона

У Рівненській області відбувся черговий «бурштиновий» аукціон. Йдеться про право користування надрами ділянки «Крючкова» площею 39,4 га у Вараському районі. «Це вже третій аукціон з продажу права видобутку корисних копалин з початку року на Рівненщині, — повідомив начальник Рівненської ОВА Олександр Коваль. — Нагадаю, спеціальний дозвіл надає право переможцю проводити геологічне вивчення бурштину, а також дослідно-промислово розробку з подальшим видобуванням. З 2020 року в області реалізували 76 таких дозволів на загальну суму понад 118 млн грн». Продаж спеціальних дозволів на відкритих електронних торгах дав можливість дещо врегулювати ситуацію з незаконним видобутком бурштину на Рівненщині, передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.

КОРОТКО

■ Працівники Микулинецької обласної фізіотерапевтичної лікарні реабілітації вкотре передали допомогу для потреб Збройних Сил України. Цього разу придбали військове спорядження та квадрокоптер для воїнів, які виконують завдання на Доноцькому напрямку, повідомляє наш власкор Василь НЕІЖМАК.

■ На Полтавщині сільськогосподарське виробництво ведуть 3,8 тис. агропідприємств, зокрема, і 2,6 тис. фермерських господарств. В області також налічується 185,7 тис. особистих селянських господарств, дізнався наш власкор Василь НЕІЖМАК.

■ На Сумщині з 1288 населених пунктів пасажирським автобусним обслуговуванням забезпечено лише 757. Відновлення регулярних пасажироперевезень в обласній військовій адміністрації визначили як одне з пріоритетних завдань для голів громад та керівників районних військових адміністрацій, інформує наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.

Підтримка нашої країни — серед пріоритетів головування Чехії у «Вишеградській четвірці»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Насамперед Спікер Парламенту України висловив вдячність за запрошення Верховної Ради України взяти участь у Парламентському саміті «Вишеградської групи». «Примно зазначити, що підтримка України є серед пріоритетів головування Чехії у «Вишеградській четвірці», — наголосив він. Окрім того, Руслан Стефанчук подякував за політичну, військову й гуманітарну підтримку України з боку Чеської Республіки, яка надається з перших днів повномасштабної російської агресії. «Проте війна триває —

і ми потребуємо безперервних постачань зброї», — акцентував він, зауваживши про потреби України, це, зокрема, засоби протиповітряної оборони, артилерійські засоби й бронетехніка.

Водночас Голова Верховної Ради України подякував Мілошу Вистрчїлу та Маркеті Пекаровій Адамовій за підписання відкритого листа до Співкерів Палати Представників США Майка Джонсона щодо внесення на розгляд Палати Представників ухваленого 13 лютого 2024 року Сенатом США законопроекту HR 815 про міжнародну допомогу США, який передбачає

асигнування у розмірі 60,06 млрд доларів для допомоги Україні.

Руслан Стефанчук наголосив, що це є актом солідарності з Україною: «Ми всі розуміємо, що збереження військової підтримки з боку Сполучених Штатів Америки відіграє надзвичайну роль у цій війні за демократію на європейському континенті».

Також сторони обговорили практичні кроки на шляху України в Європейський Союз та НАТО, посилення санкційного тиску проти російської федерації й відбудову України.

Голова Верховної Ради України висловив вдяч-

ність Чехії за патронатство над Дніпропетровською областю та реалізацію проєктів із відбудови у Харківській області, а також за проведення у жовтні 2023 року в Чехії Другого Парламентського саміту Міжнародної Кримської платформи.

Руслан Стефанчук акцентував на важливості участі чеської сторони у комеморативних заходах із вшанування пам'яті жертв Голодомору в Києві 25 листопада 2023 року, що стало черговим важливим жестом підтримки нашої держави.

Водночас він висловив вдячність Чехії за підтримку Формули миру

Президента України Володимира Зеленського — формули справедливого й сталого миру, а також за внесок Чеської Республіки у рішення Європейської Ради про початок переговорів про членство України в Євросоюзі.

«Ми вдячні за підтримку Чеської Республіки у розблокуванні 50 мільярдів євро допомоги Євросоюзу для України. Це те, що дає нам впевненість», — зауважив він, закликавши й надалі підтримувати Україну.

Зі свого боку, Голова Палати депутатів Парламенту Чеської Республіки Маркета Пекарова Адамова привітала участь Спіке-

ра Парламенту України Руслана Стефанчука у «Вишеградській групі». «Наша мета — аби Україна перемогла у війні, яку розв'язала своєю агресією росія», — наголосила вона, додавши, що ця зустріч — це крок до реалізації цієї мети.

Насамкінець Голова Сенату Парламенту Чеської Республіки Мілош Вистрчїл висловив сподівання, що результатом зустрічі буде посилення надання допомоги Україні. Також він заявив, що Чехія на рівні Президента, Уряду та Парламенту підтримує Україну.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Глава Українського Парламенту зустрівся

...із Маршалком Сенату Республіки Польща Малгожатою Кідавою-Блонською

Насамперед Спікер Парламенту України висловив вдячність за всю підтримку, яку впродовж останніх двох років отримуємо від Польщі та польського народу, а також за прихисток українців, надану політичну, військову й гуманітарну допомогу.

«Україна також вдячна за підтримку Формули миру та шляху України до Європейського Союзу», — наголосив він.

У фокусі уваги зустрічі — й експорт української агропродукції та блокування пунктів пропуску. «Важливо знайти можливості якнайшвидше вирішити проблему на кордоні», — зауважив Руслан Стефанчук.

Окрім того, сторони обговорили посилення санкційного тиску проти рф і розробку національного механізму конфіскації заморожених у Польщі російських активів.

...із Маршалком Сейму Республіки Польща Шимоном Головню

Передусім сторони обговорили ситуацію на українсько-польському кордоні й роль парламентів у цій проблемі.

«Україна багато у чому залежить від постачання автомобільним і залізничним транспортом», — акцентував Голова Верховної Ради України, зауваживши, що блокування кордону в умовах війни — поганий сигнал й абсолютно контрпродуктивне рішення.

«Вкрай важливо, щоби ця проблема була вирішена якомога швидше. Україна відкрита до фахового діалогу, аби зняти всі занепокоєння польських фермерів чи перевізників», — наголосив Руслан Стефанчук.

Водночас він заявив, що потрібно спільно захищати добросусідство та дружбу. «Україна вдячна Польщі за значний внесок у протидію російській агресії та консолідацію міжнародної спільноти у допомозі нашої державі», —

зазначив Спікер Парламенту України. Руслан Стефанчук також подякував за сталу підтримку польськими партнерами поступу України до членства в ЄС і НАТО.

Окрім того, Голова Верховної Ради України акцентував, що Сили безпеки й оборони потребують безперервних постачань зброї.

Насамкінець сторони обговорили реалізацію Формули миру Президента України Володимира Зеленського.

...із Головою Національної Ради Словацької Республіки Петером Пеллегріні

«Упродовж 2022—2023 років міжпарламентський діалог довів свою ефективність. Словацькі парламентарії продемонстрували рішучу підтримку й солідарність з Україною», — наголосив насамперед Спікер Парламенту України, додавши, що під час зустрічі почув від колеги слова підтримки та солідарності з Україною.

«Особливо цінуємо рішення словацького Парламенту, якими російський режим визнано терористичним, а росію — державою, що підтримує тероризм», — зауважив він.

Водночас Руслан Стефанчук акцентував, що важливо продовжувати активну співпрацю заради верховенства міжнародного права, демокра-

тичних цінностей і добробуту в наших країнах.

Окрім того, Голова Верховної Ради України висловив вдячність Словаччині та словацькому народу за неоціненну підтримку й допомогу, надану Україні та нашим громадянам.

Також він подякував за внесок Словацької Республіки у рішення Європейської Ради про початок переговорів про членство України в Європейському Союзі та підтримку у розблокуванні 50 мільярдів євро допомоги ЄС для України: «Для нас дуже важливо отримати фінансування у межах Ukraine Facility якомога раніше».

Насамкінець сторони обговорили важливість подальшого надання Україні оборонної допомоги та запровадження подальших санкцій проти росії: «Санкції, які запроваджує ЄС проти рф, — мають бути дієвими. Просимо підтримувати не лише пакети, але й унеможливити їх обхід країною-агресором».

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Віцеспікерка Олена Кондратюк відвідала Національний університет «Острозька академія» та прочитала лекцію про важливість жіночого лідерства

Заступниця Голови Верховної Ради України Олена Кондратюк відвідала Національний університет «Острозька академія», де поспілкувалася зі студентами та педагогічним колективом.

Під час зустрічі Віцеспікерка прочитала студентам-міжнародникам, історикам, національної безпеки, суспільних комунікацій та регіональних студій лекцію про жіноче лідерство, рівність та гендерне представництво у владі, Парламенті, дипломатії, війську та бізнесі.

Окремо Олена Кондратюк зупинилася на останніх трендах та досягненнях жінок у політичному лідерстві, зокрема, на посиленні ролі жінок у ухваленні рішень на чолі парламентів, урядів країн та інституцій ЄС.

«Говорили про прогрес, якого досягли жінки в Україні, збільшивши представництво у Верховній Раді та у місцевих радах.

Не в останню чергу завдяки виборчим гендерним квотам, ухвалення яких я адвокувала разом із колежанками», — зазначила Олена Кондратюк.

Йшлося і про надважливу роль жінок у питаннях миру та безпеки, а саме: про резолюцію Ради Безпеки ООН № 1325 «Жінки. Мир. Безпека», яку Україна також зобов'язалася виконувати.

«Там, де у переговорах більше жінок, там і вищі шанси на мир! Про те, як ми домоглися відкриття закритих раніше дверей для жінок, які прагнуть будувати військову кар'єру. І нам дійсно є чим пишатися. Нині у ЗСУ служать 62 тисячі жінок. Це 7,3 відсотка від загальної чисельності. Дуже хороший показник. Більше, ніж у багатьох арміях країн НАТО», — поділилася зі студентами Віцеспікерка.

Звісно, торкнулися й проблем: нерівність в оплаті праці, яка сягає май-

же 20 відсотків; обмежений доступ жінок до керівних посад у політиці, вищій освіті, армії, у великому бізнесі; водночас — брак чоловіків у шкільній освіті, медицині, соціальній сфері.

«Студентам і студенткам важливо знати про ці

процеси. Це питання нашого наближення до стандартів та цінностей Євросоюзу. І це також мотивація добре навчатися, рухатися вперед та досягати успіху, попри будь-які перешкоди, скляні стелі та стереотипи», — підкреслила Олена Кондратюк.

Під час відвідин університету вона також вручила іменні гранти Віцеспікерки Верховної Ради України на оплату річного навчання двом студентам. «Це мій внесок у підтримку талановитої молоді та здобуття нею якісної освіти в Україні.

А саме таку освіту, разом із формуванням чіткої української громадянської ідентичності, забезпечують в Острозькій академії», — зауважила Олена Кондратюк.

Переможцями конкурсу на здобуття гранту стали студент 2-го курсу спеціальності «Національна безпека» Олександр Манькевич і студентка 2-го курсу спеціальності «Історія та археологія» Олена Лабунець.

Віцеспікерка висловила глибоку віру в нашу молодь, яка вчиться і загартовується у непрості часи війни.

«Вірю, що ці освічені та небайдужі молоді люди, які встигають ще й волонтерити та допомагати ЗСУ, відіграють дуже важливу й позитивну роль у відбудові України після Перемоги», — наголосила Олена Кондратюк.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Фото: rada.gov.ua

Якими мають бути стандарти журналістської етики під час війни?

Народні депутати, представники уряду, спілки журналістів та органів державного регулювання в медіасфері зібралися за одним столом для того, щоб порушити важливі питання — журналістських стандартів та професійної етики в умовах війни. Ініціатором такого круглого столу став Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова.

«Нині ми дещо обмежені в проведенні відкритих слухань. Але завдяки нашим партнерам з громадської організації «Інтерньюз-Україна» та Програми USAID «RADA: наступне покоління» маємо змогу проводити в гібридному форматі відкриті засідання комітетів», — зауважив голова парламентського комітету Ярослав Юрчишин (на знімку в центрі).

Це той випадок, коли учасники брали участь у заході без заготовленої заздалегідь резолюції чи якогось заключного документа. Адже зібралися передусім для того, щоб почути один одного і окреслити наявну проблематику. Як зауважив під час свого виступу голова Національної спілки журналістів Сергій Томіленко, «цей круглий стіл — це мозковий штурм, де кожен експерт і кожна організація актуалізують ті чи інші теми».

Водночас наголошувалося, що навіть після всіх озвучених думок і тимчасових рекомендацій та звернення, які допоможуть розв'язати наявні проблеми. «Навряд чи ми мали б втручатися в цей процес», — зауважив із цього приводу Ярослав Юрчишин. «Коли про журналістську етику починають говорити політики, то це, напевно, дещо непопулярно, але бажанням впливати на журналістські стандарти, які можуть регулюватися лише і виключно внутрішніми рішеннями органів журналістської самоорганізації», — акцентував він.

Учасники круглого столу отримали матеріали, в яких порівнюється досвід України, США, Ізраїлю та Великої Британії в підходах до журналістських стандартів та професійної етики в умовах війни. Ще одну аналітичну довідку підготувала Дослідницька служба Верховної Ради. Саме із цього аналітичного матеріалу випливає, що переважно активність в окреслених напрямках виявляють неформальні структури та етичні об'єднання журналістів. «Власне, ключова історія всіх цих засад полягає в принципі саморегуляції», — зауважив із цього приводу Ярослав Юрчишин.

Парламентарій повідомив, що в комітеті працюють над низкою гострих питань. Як, наприклад, акредитація на лівій фронті. «Уже зроблено певні кроки, і дуже добре, що комунікація між Управлінням зовнішніх зв'язків Генерального штабу Міністерства оборони і журналістами покращилася, але немає межі вдосконаленню», — підкреслив він. — Водночас маємо суттєвий виклик — це питання акредитації у Верховній Раді». Він анонсував, що наступний такий круглий стіл найімовірніше стосуватиметься саме цієї проблеми.

Голова правління ГО «Інтерньюз-Україна» Костянтин Квурт поінформував, що організація, яку він представляє, має на меті допомогти українському парламенту стати ефективною, модною державною інституцією, яка буде мати довіру народу. «Таке завдання було сформульовано в 2021 році, — розповів він. — А в 2022-му

розпочалася війна, через 12 днів після того, як ми урошисто запустили цю програму. Тепер наша парасолькова комунікація полягає в тому, що є дослідження, яке називається «Робота Верховної Ради України в умовах війни». І довкола цього ми намагаємося будувати багато інших комунікацій, які розповідають не тільки про те, як жити, а й як ефективно працювати в умовах війни. Довіра неможлива без ефектної роботи медіа, без співпраці виборців та державних інституцій. Ми тут усі разом — представники держави та медіаспільства — маємо працювати та пропонувати світу певні рішення. Тому що тут і зараз, у цих умовах, Україна має унікальну можливість запропонувати принаймні Європі дуже багато ноу-хау. Журналістські стандарти й професійна етика в умовах війни теж зараз стикаються з багатьма викликами. Але ми маємо починати описувати і пропонувати нашим колегам власні рішення».

За словами Костянтина Квурта, історії, які розміщені в дослідженні, розданому учасникам круглого столу, безперечно добрі. Але більшість із країн, чий досвід пропонується враховувати, давно вже не мали війни на власній території. Натомість ми її маємо тут і зараз, у XXI столітті. Цю тезу підтвердив і Ярослав Юрчишин. Він повідомив, що нещодавно повернувся з Парламентської асамблеї ОБСЄ. «Ми маємо суттєвий запит від наших колег, які говорять, що стандарти, які є зараз у міжнародних організаціях, потре-

бують оновлення й актуальності, — повідомив очільник комітету. — Тому, дійсно, ми можемо не лише в односторонньому форматі абсорбувати міжнародний досвід, а й ділитися своїм».

«Програма USAID «RADA: наступне покоління» має дуже амбітні цілі, але серед них усе, що пов'язане з медійним блоком, посідає особливе місце», — зауважив GR-радник програми Андрій Шевченко. Серед усіх цих амбітних цілей, за його словами, є одна ключова — комунікація парламенту з виборцями. Або, якщо розвернути, — доступ виборців до

Під час обговорення учасники круглого столу звертали увагу на різні питання, які виникають під час виконання журналістами своїх професійних обов'язків. Приміром, секретар Комітету з питань свободи слова Сергій Швець повідомив про те, що нині народні депутати намагаються унормувати питання страхування безпеки та здоров'я журналістів. Нині із цього приводу тривають переговори з Національним банком України, повідомив народний депутат. «Наполягаю, що журналіст, так само, як і поліцейський, завжди при виконан-

ні службових обов'язків — незалежно від того, чи має він редакційне завдання, — зауважив парламентарій. — Відповідно із цих позицій ми й будемо виходити в питаннях страхування життя та здоров'я журналістів».

Член Національної ради з питань телебачення і радіомовлення Олександр Бурмагін наголосив, що питання журналістських стандартів та професійної етики потребуватиме ширшого залучення самих журналістів — і редакторів, і тих, хто працює «у полі». «Це питання саморегулювання і його мають вирішувати передусім самі журналісти. Це має бути рух знизу. Можна, звісно, консулювати, підштовхувати, надавати експертну допомогу, але без бажання самих журналістів це питання буде складно погодитися всі учасники круглого столу».

«Етика важлива, бо етичний журналіст — це юридично захищений журналіст, — акцентував Олександр Бурмагін. — Є прямий зв'язок між дотриманням етичних стандартів і юридичною захищеністю». До призначення в Нацраду експерт працював адвокатом і медіаюристом. Тож з власного досвіду він запевняє: журналістів, які перевіряють інформацію, балансують суспільний інтерес і приватне життя, дуже легко захищати в судах. Адже наше законодавство містить достатньо гарантій, які захищають професійного журналіста.

Надія СМІЯН.

Фото
Олександра КЛИМЕНКА.

АКТУАЛЬНО

Щоб робота старост виконувалася

Понад 50% старост призначені без громадського обговорення, в деяких областях жодна з громад не затвердила порядок проведення громадських обговорень кандидатури старости. Подекуди не створено навіть старостинські округи. І все це є порушенням Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розвитку інституту старост» (№ 1638-ІХ від 14 липня 2021 року). Власне, чому в тих чи інших громадах певні норми закону не працюють і як розв'язати цю проблему, намагалися з'ясувати учасники круглого столу: «Громадське обговорення кандидатури старости як ефективний інструмент локальної демократії. Досвід регіонів та перспективи вдосконалення законодавства», що відбувся в Чернівцях.

Участь у заході, організованому Комітетом Верховної Ради з питань державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування взяв Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Корнієнко (онлайн-зв'язком), народні депутати, представники органів державної влади та місцевого самоврядування, їхніх провідних асоціацій, експерти.

Визнавши недосконалість чинного законодавства щодо розвитку інституту старост, Олександр Корнієнко зауважив, що норми закону дуже часто просто ігноруються представниками місцевої влади. Водночас перший віцепікер, нагадавши, що спочатку старости обиралися під час місцевих виборів, зазначив, що чинна норма про їхнє затвердження після громадського обговорення цілком себе виправдала. Окрім того, Олександр Корнієнко торкнувся ще одного виміру функціонування інституту старост — воєнного. Адже деякі старости мобілізовані, воюють, зауважив він. «Тож маємо подумати про те, як інституційно зробити так, щоб робота старост виконувалася, послуги надавалися», — додав він.

У цьому контексті голова підкомітету з питань адміністративно-територіального устрою та місцевого самоврядування Комітету з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування Віталій Безгін акцентував увагу на законопроекті «Про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» щодо вдосконалення правового регулювання інституту старост та його діяльності в умовах воєнного стану» (№ 9518), який дасть змогу призначати тимчасових виконавців обов'язків старост у разі їх мобілізації.

Найпоширенішою причиною неспроможності громадських обговорень представники місцевих громад назвали законодавчу заборону на проведення загальних зборів. Проте, як апелювала заступник голови комітету, голова підкомітету з питань виборів, референдумів та інших форм безпосередньої демократії Аліна Загоруйко, закон дозволяє залучати громадян до різних форм безпосередньої демократії. Це можуть бути: громадські опитування, збори тощо. «В Законі «Про місцеве самоврядування» вони прописані через кому, але за бажання їх можна використовувати», — зауважила вона, додавши, що цей законопроект готовий до другого читання, а комітет уже ухвалив щодо нього висновок і чекає, коли його винесуть у сесійну залу.

Реагуючи на критику ухваленого щодо старост закону, Олександр Корнієнко, який був одним з його авторів, зауважив, що під час розробки документа постало питання легітимності старост. «Особливо на тлі того, що до цього старост обирали і потрібно було знайти механізм, який би, з одного боку, допомагав забезпечувати легітимність старост, а з другого — не заважав виконку і голові призначати тих людей, які зможуть працювати, брати на себе відповідальність», — сказав він.

У свою чергу народний депутат Віталій Войцехівський висловив переконання, що оскільки староста — це член команди голови громади, то потрібно надати право голові формувати свою команду. Він додав, що про народовладдя також не слід забувати, тож обговорення з жителями має проводитися.

Олена ГОРБУНОВА.

Дніпропетровські ЦНАПи отримали допомогу від міжнародних партнерів. Понад 100 гаджетів мають полегшити роботу з людьми, які мають вади слуху. Планшети придбав міжнародний гуманітарний проєкт CORE, ноутбуки надали друзі з німецької землі Північний Рейн-Вестфалія. На пристрої встановлять спеціальний сервіс, який забезпечує онлайн-переклад жестовою мовою. Завдяки цій допомозі центри стануть ще більш безбар'єрними, *передає наш власкор Володимир Рибальченко*

Розстріляна мрія: історія однієї сім'ї

ЗВІРСТВА ОКУПАНТІВ

Нічого більше не спадає на думку, як банальна фраза про «до» і «після». А й справді — більшість з нас прокинулися тієї ночі зовсім іншими, а комусь так уже й не судилося прокинутися! Рахунок іде на десятки, якщо не на сотні тисяч співгромадян і на довгі-довгі роки.

Так триває вже десятиріччя від початку неоголошеної війни і понад два роки — від початку повномасштабного вторгнення. Відтоді, як ненависний ворог, що ридився у шати брата й друга, вкотре вже за багатотисячолітню історію «добросусідства» зазіхнув на нашу багатостраждальну землю.

Арсеній готувався стати програмістом...

Подружжя киян — Тетяна і Віталій ростили сина Арсенія, він вчився в політехнічному ліцеї і готувався стати програмістом. Сестра Віталія — Марина — працювала лікарем-анестезіологом, здійснивши свою дитячу мрію про професію медика. Тривало прекрасне й сповнене мрій життя, яке перекреслило нічне вторгнення.

28 лютого в селі Кухарі Київської області на очах у бабусі і дідуся, до яких відвезли Арсенія, рятуючи від воєнних загроз у столиці, хлопець отримав осколкове поранення у голову. Батьки вирушили рятувати сина. Разом з ними поспішила і тітка Марина. На жаль, 14-річний хлопець не дочекався допомоги — помер. З його тілом двома автомобілями родина намагалася дістатися Києва. Та їхній транспорт розстріляли російські військові. 39-річна Марина померла на місці. Намагаючись врятувати племінника, вона втратила своє життя.

Батько Віталій розповідає, що син хотів займатися програмуванням. Але ще перед тим він хотів стати палеонтологом. Захоплювався розповідями про парк юрського періоду. Читав книжки, збирав фігурки динозаврів, знав усі їх назви. Коли подорослішав, вступив до ліцею при КПІ. Там були гарні викладачі. Головне — це йому подобалося.

Вранці 24-го лютого батьки були вдома. Коли люди почали їхати з міста, коли побачили затори на дорогах, вирішили бабусю й сина відправити до батьків у Кухарі Вишгородського району. Жінка Таня їх відвезла: було спокійно, жодних проблем. Сподівалися, що це глухе село на березі Тетерева нікому не буде потрібне.

«Це на протилежному від Києва березі неподалік білоруського кордону», — розповідає пан Віталій.

Та не так сталося, як гадалося. Глухе й забуте село опинилося мало не на лінії фронту, куди спочатку добряче прилітало. Під час одного з обстрілів, 28 лютого, сестрі Марині зателефонували і повідомили страшну новину: Арсеній поранений. Вона — анестезіолог за фахом, тож не змогла сидіти склавши руки. Вирішила їхати!

«Який би з мене був лікар, коли б я своїм не допомогла!»

Швидко зібралися, вскочили в автомобілі: в одному — Віталій з Тетяною, в другому — Марина. Помчали до Кухарів. Перед тим завернули в лікарню, де працювала Марина,

прихопили сумку для надання першої допомоги.

«Звісно, — каже Віталій, — дорогою нас кілька разів зупиняли, перевіряли. Ми пояснювали, куди й навіщо їдемо. Ніхто на українських блокпостах не наважився ні спинити, ні розвернути. Коли їхали-добиралися, Арсеній ще був живий. Уже як були в Бородянці, надійшло тривожне повідомлення про те, що хлопець помер.

Оскільки вже майже доїхали, то вирішили забрати тіло сина й племінника. Там більше, що Тетяна навідріз відмовилася ховати Арсенія в селі.

ДОВІДКОВО

Марину Калабіну у власному автомобілі розстріляли вранці 1 березня 2022 року на трасі Київ — Чоп у селі Бузова Бучанського району на Київщині. Після цього авто з тілом жінки рашистські нелюди спалили й, переїхавши важкою військовою технікою, розстрожили вщент. Прах Марини Калабіної вдалося визволити з розчавленої автівки лише на початку квітня. Після деокупації Київщини жінку поховали разом із її племінником — 14-річним Арсенієм. Хлопець загинув кількома днями раніше внаслідок російсько-української війни.

Пристосували розкладку замість нош. На неї поклали тіло Арсенія і надувний човном, зачепивши мотузкою, переправили через річку.

Зворотна путь була нелегкою. Тіло хлопця поклали в автомобіль Тетяни. Він був більшим. Рухалися не трасою, а ґрунтовками: всі центральні дороги вже було перекрито: там стояли ворожі блокпости.

Віталій пригадує: повертаючись, перепросив сестру за те, що потрапили туди.

«Якби знав, — каже, — що так станеться, що син помре, так і не дочекавшись їх, то, звісно, не став би турбувати Марину».

Та йому відповіла, що, мовляв, «який би з мене був лікар, коли б я своїм не допомогла».

Війна забирає найкращих

Немішає, Козинці, Хмільна, Миколаївка... Уже скоро за нею — Бузова. Загальна відстань — не більше 40 кілометрів.

«Як виїхали на трасу у напрямку Бузової, — розповідає Віталій, — побачили попереду танки з літерою V.

Спинилися. Віталій відкрив вікно, помахав рукою, мовляв, хочу поговорити. Коли почув голос Марини. Вона промовила: «Стріляють».

«Було таке надлюдське напруження, — каже Віталій, — що не почув того одиночного пострілу!»

За мить, як потім пригадав, окупанти почали гатити по незоборонених мирних пасажирів цивільного авто мало не впритул!

Те, що Марина загинула одразу після першого пострілу,

Віталій зрозумів, побачивши закривавлену голову сестри.

«Як там Тетяна?» — промайнула думка. Чоловік озирнувся. Авто дружини не побачив. «Слава Богу, — подумав тоді, — мабуть, утекла». І сам, вибрав-

розмірковуючи довго, помчала манівцями — подалі від небезпеки.

«Вона у мене сильна», — каже Віталій.

А Тетяна додає: «Знала, що мушу поховати сина».

Це дало їй сил, і зухвальства, і непереборного бажання зробити саме так, як вона вважає за потрібне. Всім ворогам на зло!

Оскільки Тетяна класно водить, то їй вдалося заднім ходом від'їхати на безпечне місце. Віталій, побачивши, що авто зупинилося, попри поранення побіг, накульгуючи, до нього.

Уявіть собі розпач людини, яка мало не в одну мить втратила все. Там, на трасі, загинула сестра під шквальним вогнем, а тут — дружина й тіло дитини в авто, що заглохло. Навколо триває справжній бій, лунають вибухи і свистять кулі.

Добре, що Петро Горбатенко зачепив авто своїм транспортом і відбуксирував його у Хмільну. Там зібрав людей, попросив їх зробити труну і, як голова громади, прийняв рішення поховати Арсенія — сина Віталія і Тетяни — на місцевому цвинтарі.

Через те, що навколо точилися бої, про виїзд не могло бути й мови, голова громади поселив постраждалих у будинку своєї родички, де вони мешкали декілька місяців. Місцеві жителі, перейнявшись співчуттям до родини, турботливо допомагали Віталію й Тетяні чим могли.

Пан Петро тим часом, оглядаючи околиці в бінокль, декілька разів бачив силует загиблої Марини за кермом автомобіля.

Із сумом у голосі і з відчаєм пан Петро бідкається: «Як шкода. Молода жінка, прекрасний лікар. Лише 39 років... у неї життя тільки починалося... та перекреслила все ворожа куля...»

Дуже багато навколо було рашистів, — згадує він. — Тому навіть думки не допускали про те, щоб якимось чином підібратися до авто і забрати тіло».

Розповідають, що згодом, коли ворожої техніки додалося і рашистам почало заважати одиноким авто, що стояло просто на трасі, його відштовхнули на узбіччя. Потім, коли почалися запеклі бої, у бензобак, найімовірніше, влучила міна, і машина разом з Мариною перетворилася на попел.

Пізнніше те, що лишилося від автомобіля Марини, чи то танком чи то БТРом розчавили.

Коли бойові дії відкотилися далі від того місця, пан Віталій, озброївшись металевим топирцем та мішком, вирував дах і зібрав прах сестри.

Перекреслені долі

«Вона так мріяла стати медиком, — згадує Віталій. — Десь із шостого класу марила майбутньою професією. Чітко розуміла своє покликання допомагати людям, лікувати. Бачила себе тільки лікарем».

У медичному центрі, де працювала Марина Калабіна, кажуть, що вона завжди залишатиметься у пам'яті колег «прикладом безмежної відданості своїй професії, милосердя та мудрості».

«Ми завжди пам'ятатимемо її невгамовну життєву енергію, життєрадісність, високі духовні та етичні якості. Її світла пам'ять назавжди збережеться в наших серцях», — сумують колеги-лікарі.

Арсенія і Марину Калабіних поховали поряд. На сільському кладовищі. Місцевий голова громади Петро Горбатенко доглядає могили. Так, ніби тут поховані найрідніші йому люди. Доглядає і щораз скрушно повторює: «Такі молоді, такі талановиті, такі...»

На тверде переконання пана Петра розстріляти і розчавити цивільну автомашину — це злочин, який не має жодного виправдання.

«Кожен, будь він військовий чи цивільний, отримавши злочинний наказ, мусить від нього відмовитися! Якщо ж він виконує цей злочинний наказ — то перетворюється на злочинця, — вважає й пан Віталій.

Понад те! Чоловік сповнений рішучості з'ясувати, яка в тій місцевості орудувала ворожа військова частина, щоб виявити, знайти й покарати винуватців загибелі своєї сестри.

Чоловік подав позов до Міжнародного суду з прав людини! Він вірить у те, що справедливість і здоровий глузд переможуть. А вороги, винні у смертях сотень тисяч українців, які загинули тільки через те, що вони українці, отримають сповна і будуть нарешті покарані.

Нехай на їхні голови опуститься меч відплати й помсти.

Переможемо і помстимося!

Віктор БОНДАР.

Фото надано мамою Марини — Любов'ю Калабіною.

Оновили меню і простір шкільних їдалень

Інтелект-кафе замість шкільної їдальні працюють у навчальних закладах Вишневецької громади на Тернопільщині.

Як повідомили в ОВА, там вирішили не просто оновити їх роботу, а й докорінно змінити концепцію шкільної їдальні, перетворивши її на комфортну та стильну територію.

Побачити, як на практиці здійснюється реформа харчування, змогла і перша леді країни Олена Зеленська (на знімку), яка побувала у Великогаївській школі. Там понад чотири сотні учнів обідають у сучасній їдальні. Страви з нового корисного меню готують в оновленому харчоблоці. Громада безплатно годує гарячими обідами не лише дітей пільгових категорій, а й усіх молодших школярів.

Загалом в області в закладах освіти харчується понад 78 тисяч учнів. Безплатно отримують гарячі страви пільговики — майже 18 тисяч школярів перших-четвертих класів, а крім того, понад 6 тисяч учнів інших категорій.

У місцевих школах не просто оновили харчоблоки, а

зробили їдальні схожими на кав'ярні, створили в них інклюзивний простір. Таким шляхом пішли у Великогаївській, Скориківській, Вишневецькій громадах, де не тільки втілюють програму «Дітям Тернопільщини — якісне і безпечне харчування», а й діють на випередження. В цих громадах знайшли резерви в місцевих бюджетах, щоб годувати безплатно не лише учнів пільгових категорій, а й усю молодшу школу з першого по четвертий клас. Крім того, в області реалізовується проект Всесвітньої продовольчої програми ООН, завдяки якому 39 шкіл отримують відшкодування 30 відсотків від вартості гарячих обідів для учнів перших-четвертих класів.

Цікавим став і досвід співпраці з місцевими фермерами та агрофірмами. Вони допомагають не тільки у забезпеченні якісними та недорогими продуктами, а й у ремонтах та реконструкціях шкільних їдалень.

Тернопільщина також стала однією з трьох областей, які беруть участь у проекті School Chef's Training Hubs Development. Він передбачає створення центрів підготовки кухарів, які працюватимуть у закладах освіти. Так, на базі Чортків-

ського вищого професійного училища відкрили кулінарний хаб, де навчають більше шести сотень працівників їдалень та майстрів виробничого навчання.

Ірина ПОЛЬОВА.
Фото Тернопільської ОВА.

Висадили

«квіти Перемоги»

Учні Запорізької загальноосвітньої школи I—III ступенів № 15 разом із батьками й педагогами, представниками місцевої влади та іншими містськими висадили понад півтори тисячі цибулинок голландських тюльпанів та першоцвітів. Прикрасити територію закладу квітами як символом Перемоги й відродження України допоміг проєкт Flowers4School, започаткований благодійним фондом «Флоріум Фондація» задля підтримки дітей під час війни.

У межах першого етапу учні всіх шкіл, які взяли у ньому участь, отримали 50 цибулин тюльпанів. Під час другого етапу потрібно було робити благодійні внески — по десять гривень за цибулинку. До цього етапу долучилися школярі, їхні батьки, вчителі та навіть випускники. В результаті більше за інші освітні заклади Запоріжжя задонатили саме 15-та школа. Вона отримала 1 508 «квітів Перемоги», повідомили у Запорізькій міській раді.

На думку педагогів, цей проєкт також допоможе дітям у навчанні та дослідженні природи.

Роман ВОЛОДИМИРОВ.

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачене свідоцтво про базову середню освіту КВ № 51570615 видане 2020 року та додаток до нього № 617267 виданий 2020 року Економіко-правовим ліцеєм на ім'я Чередніченко Валерії Іванівни, вважати недійсним.

Втрачене свідоцтво про повну загальну середню освіту КВ № 53061813 видане 2022 року та додаток до нього № 232098 виданий 2022 року Економіко-правовим ліцеєм на ім'я Чередніченко Валерії Іванівни, вважати недійсним.

Зіпсоване посвідчення учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 р. (категорія 2) серія А № 134419 видане 11.03.1993 р. Київською облдержадміністрацією на ім'я Максименко Сергій Андрійович, вважати недійсним.

Втрачений диплом спеціаліста ЛБ ВС № 003162 виданий Дрогобицьким державним педагогічним університетом ім. Ів.Франка на ім'я Кибець Юлії Борисівни, вважати недійсним.

Втрачені Свідоцтва про право власності:

1. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162524.
2. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162522.
3. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162256.
4. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162517.
5. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162542.
6. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162537.
7. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162538.
8. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162575.
9. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162526.
10. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162579.
11. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162568.
12. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162571.
13. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162589.
14. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162576.
15. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162547.
16. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162567.
17. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162559.
18. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162539.
19. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162541.
20. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162529.
21. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162536.
22. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162531.
23. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162527.

24. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162598.
25. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162595.
26. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162528.
27. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162530.
28. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162562.
29. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162525.
30. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162535.
31. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162548.
32. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162520.
33. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162521.
34. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162532.
35. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162534.
36. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162523.
37. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162601.
38. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162540.
39. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162566.
40. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162612.
41. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162543.
42. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162544.
43. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162598.
44. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162599.
45. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162570.
46. Свідоцтво про право власності виданого Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації від 10.08.2008 року на Закрите акціонерне товариство "Трест Київміськбуд І" серія САС № 162580.

